Hvordan bli en kristen

Uttrykket "nytestamentlig kristendom" betyr ganske enkelt å gjøre ting som det nye testamentet beskriver. Gud har et "mønster av lyd ord" for den kristne tro og vi er til "hold" til dette mønsteret (2 Tim. 1:13). Guds mønster er en del av den "trange port" som fører til livet (Matt 7:13-14), og dette mønsteret, hvis folk vil bruke den, fjerner religiøse forvirring og religiøse divisjon (sammenlign 1 Kor. 14:33). Når folk er uvitende om Guds mønster eller forkaste de noen del av den, vil det være hundrevis eller tusenvis av forskjellige religiøse grupper som alle hevder å være "kristen." Den sanne Kristi etterfølgere vet at Gud har en bestemt måte å gjøre ting og Det er viktig å "holde til mønsteret" (sammenlign 1. Kor. 4:17).

En av de mest elementære delene av Guds mønster er funnet i konverteringen (når noen blir en kristen). Som vist av følgende diagram, krever Guds mønster for konvertering tro (troen), omvendelse (en vending fra synd), skriftemål, og dåp (nedsenking i vann) til syndenes forlatelse.

Bibelvers Guds befaling Guds befaling The velsignelse
Mk. 16:16: Tro og bli døpt lagrede
Apg 2:38: Vend om og bli døpt syndsforlatelse
Apg 22:16: Stå opp og bli døpt Vask bort synder

Informasjonen i Mk. 16:16 har blitt sammenlignet med et tog, akkurat som boxcars er bundet sammen med en kobling pin, så ordet "og" blir sammen kommandoer av "tro" og "dåp" (Jesus sa en person skal tro og bli døpt før han kan være "frelst"). Siden de i Apg 2 hadde hørt og trodd fakta i evangeliet (Apg 2:37), ble de bedt om å "omvende seg og bli døpt" slik at de kunne få "syndenes forlatelse" (Ap.gj. 2:38). Informasjonen i Apg 2 tilbyr også et utmerket illustrasjon av omvendelse, et ord som betydde "å endre til det bedre." Folk som tidligere hadde hatet Jesus (Apg 2:36) omvendt (de begynte å elske og følge Jesus). Etter folk tror og omvende seg, er de å bli døpt, en handling som «vasker bort synder" (Apg 22:16).

I tillegg til passasjer i den foregående figuren, forklarer Bibelen også hensikten med dåpen i Gal. 03:27 (Paul sa dåp setter folk "i Kristus"). Hvis en person er gammel nok til å være ansvarlig for sine handlinger, er han enten "i Kristus" eller "ut av Kristus." Hvis en person er gammel nok til å være ansvarlig for sine handlinger, og han er "ute av Kristus," han har ingen åndelige velsignelser, hvorav en er frelse (2 Tim. 2:10). De som er "i Kristus" har all åndelig velsignelse (Ef 1:3), hvorav en er frelse. Ifølge Gal. 03:27, behøver ikke en person skriver "i Kristus" inntil han har vært skikkelig døpt.

I tillegg til Jesus og Paulus sier at dåpen er en del av frelsen prosessen, det er informasjonen i 1 Pet. 3:20-21. Peter beskrev hvordan vannet fungerte som en skillelinje for Noah og hans familie (Gud brukte en flom å skille reddet fra det tapte, Mos 6-7). Vann løftet arken, og de i den til sikkerhet og vann forårsaket ufrelste å drukne. Faktisk, sa Peter Noah og hans familie ble "frelst gjennom vann" (1 Pet. 3:20). Peter sier også at det er en "sann likhet" for folk i dag, og denne "sanne likhet" er "dåp" (1 Pet. 3,21). Med andre ord, akkurat som vann skilte reddet fra det tapte i den antikke verden, så vann (dåp) nå deler reddet fra den tapte under den kristne æra (se igjen den foregående figuren). Peter bemerket videre hvor dåpen er ikke for "utskudd i kjød" (det

er ikke en prosess for å fjerne fysiske skitt), 1 Pet. 03:21. Dåp er for åndelig møkk-synd-som forklart i Apg 2:38 og Apg 22:16.

Det var ingen spesiell kraft i flomvannet som skilte Noah fra de ufrelste, og det er ingen spesiell kraft i vannet som nå brukes til å døpe folk. Vår begrunnelse fra synden kommer gjennom Jesu blod (Paul gjorde dette punktet i Rom. 5:09 og han forklarte hvordan denne prosessen fungerer i Rom. 6:1-4).

Som vist av følgende grafikken, som er gitt gjennom høflighet av We Care Ministries, syndere tilgang til fordelene ved Jesu blod ved reenacting Herrens død, begravelse og oppstandelse. Etter en person tror, er han ikke frelst. Den troende må oppleve en "death." Denne død er en annen beskrivelse for omvendelse (folk må vende seg fra synd Sammenlign Kol 3:07;. Apg 2:38;. Luk. 13:03; Apg 17:30). Folk må "dø til synd" (omvende) slik at de ikke "dø i synden" (gå evig fortapt i helvete).

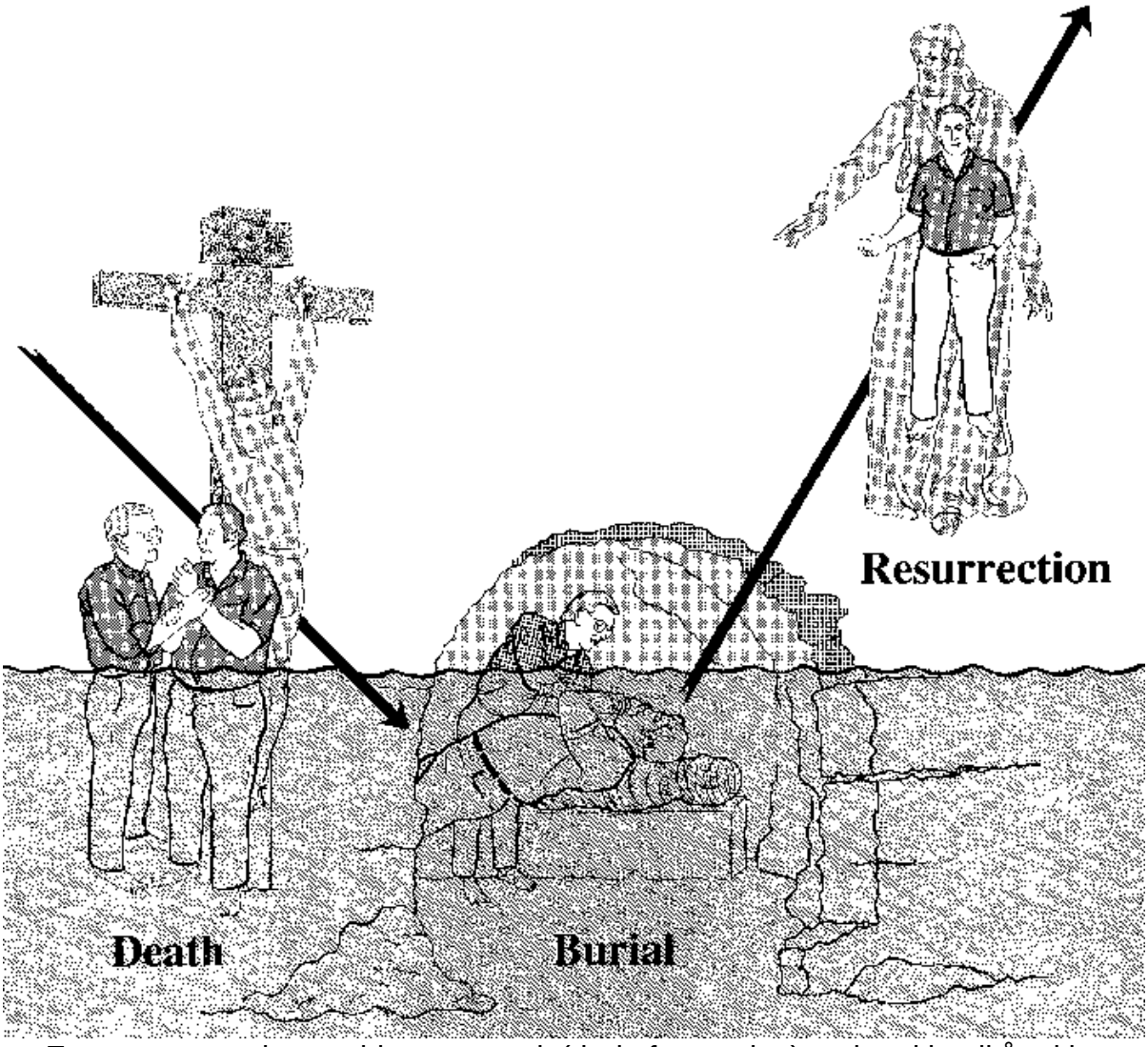

Etter en person har trodd og omvendt (døde for synden), er han klar til å erkjenne at Jesus er Guds Sønn (Apg 8:37;. 1 Tim 6:12), og deretter bli "begravet med Kristus ved dåpen" (Rom . 6:4). Etter at en person er riktig døpt, har han «nytt liv» (Rom. 6:4).

Mange tror at "nye liv" (frelse, tilgivelse for syndene og all åndelig velsignelse)

kommer før dåpen, men Bibelen gjentatte ganger sier at dette er feil. Jesus sa at en person er "frelst" etter å ha blitt døpt (Mark 16:16). Peter sa en person har "tilgivelse for sine synder" etter å ha blitt døpt (Apg 2:38). Ananias sa synder er "vasket bort" ved å bli døpt (Apg 22:16). Paulus sa "dåp" setter folk i Kristus (Gal. 3:27). En person får "nytt liv" etter dåpen (Rom. 6:4). Jesus sa at en person må være "født på ny" (Joh. 3:03), og denne nye fødsel krever vann (Joh 3:5). Gud har et bestemt mønster for frelse og dette mønsteret krever at folk har tro, omvende seg fra sine synder, bekjenner at Jesus er Guds Sønn, og bli "begravet med Kristus" for "tilgivelse for sine synder."

Beskrivelsen av dåpen som en "begravelse" (Rom. 6:04 og Kol 2:12) forteller oss at Bibelen dåpen krever nedsenking (vi ikke begrave noe av sprinkling eller når man heller skitt på den). En begravelse betyr noen eller noe er dekket, og dette er det Nye Testamentet dåpen krever (en person er nedsenket i, og dermed dekket av vann). Da Johannes døpte folk, krevde hans dåp "mye vann" (Joh. 3:23). Faktisk, sier dette verset Johannes døpte på dette sted "fordi" det var mye vann der.

Dåp til syndenes forlatelse er en viktig del av Guds mønster for konvertering, men dette er bare en karakteristikk av nytestamentlig kristendom. Gud har også skapt et spesielt sted som heter "kirken" (dette ordet beskriver lagret). Jesus lovet å "bygge sin menighet" (Matt 16:18), og dette løftet kreves ham å dø en grusom død (Apg 20:28). Jesus gjorde bygge sin kirke og han bygde bare én kirke (legge merke til at i Mt. 16:18 ordet "kirke" er entall).

I Ef. 1:22-23 Paulus beskrev "kirken" som Jesus "'kropp" ("til kirken, som er hans legeme"). Stated en annen måte, bekreftet Paulus at ordene kirke og kroppen er utskiftbare ("kirken" og "kropp" beskrive samme ting). Betydningen av dette faktum er sett i Ef. 04:04, et sted hvor Paulus sa Gud har bare "ett legeme." Siden det bare er "ett legeme" (Ef 4:4), og denne "en kropp er kirken" (Ef 1:22-23), det er en kirke som har Guds godkjennelse. Mange andre kirker finnes i verden, men disse kirkene er ikke en del av kirken bygd av Kristus. Disse andre kirker er ulovlig grupper som har blitt bygget av menn (Mt. 15:8-9) og Jesus sa at disse gruppene vil en dag bli ødelagt fordi Gud ikke har bygget dem (Matt 15:13).

Problemet med falske kirker er så ille at Jesus sa: «Ikke enhver som sier til meg: Herre, Herre, skal komme inn i himmelriket, men den som gjør min Faders vilje som er i himmelen. 22 Mange skal si til meg på den dagen, gjorde Herre, Herre, vi ikke profetert ved ditt navn, og ved ditt navn drive ut onde ånder, og ved ditt navn gjøre mange mektige gjerninger? 23 Og da skal jeg til dem, jeg har aldri kjent dere: Bort fra meg, dere som gjorde urett "(Matt 7:21-23).

Hvis vi ønsker å virkelig elske og tjene Gud, må vi identifisere og arbeide med Jesus 'ene sanne kirke i stedet for en forfalsket gruppe. Bibelen hjelper oss å identifisere hvilken kirke som er rett gjennom Skriften, vi kan finne de riktige kirken ved å bruke "mønster" (2 Tim 1:13.) Funnet i Guds ord. Mønsteret for Kristi kirke inkluderer ting som hvordan folk blir kristne, hvordan Jesu kirke tilber, hvordan Herrens kirke er organisert, og hva medlemmene gjør.

Som allerede forklart i forrige informasjonen, er en av de kjennetegn av Jesu kirke funnet i hvordan mennesker er frelst: Folk må tro (Hebr 11:6), omvende seg fra sine synder (Luk 13:03, 17 Acts: 30), erkjenner at Jesus er Guds Sønn (Rom 10:09), og bli døpt til syndenes forlatelse (Apg 2:38; 22:16). Bibelen snakker aldri om ting som "å akseptere Jesus inn i hjertet," "sa synderen bønn," eller "be for å motta Kristus."

Etter at en person følger Guds mønster for konvertering som beskrevet i forrige avsnitt, sier Bibelen Jesus sier "en person til sin menighet (Apg 02:47, KJV). I kirkene bygd av menn (falske grupper), folk ofte "bli med" kirken eller de er "stemt" inn i den. Apg 2:47 sier medlemskap i Jesu kirke er kontrollert av Herren selv. Stated en annen måte, kan folk ikke "bli" den nytestamentlige menighet. Heller ikke kan de bli stemt inn i den. Folk blir automatisk medlemmer av det etter at de følger Guds mønster for konvertering.

Det nye testamente kirke kan også bli gjenkjent av hva den gjør. Etter at folk ble kristne på pinsedagen (Apg 2:36-38), sier Luke de "fortsatte stedfastly i apostlenes lære og fellesskapet, i brødsbrytelsen og bønnene" (Apg 2:42). Denne passasjen viser at en del av Guds eksempel innebærer møte på regelmessig basis og gjøre de tingene er nevnt i dette verset. De fleste religiøse grupper er forpliktet til å "bønn" og "fellesskap," men de fleste er ikke "stedfast" med de to andre kjennetegn i Apg 02:42 (den "apostlenes lære" og "brøt brødet").

Jesu kirke kan delvis identifisert med streng overholdelse av apostlenes lære (den informasjonen vi nå har i Bibelen). Stedet for å følge reglene og dikterer av menn (Mt. 15:09), medlemmer av Kristi kirke bruker Bibelen som sitt eneste guide. Nye Testamentet kristne vet at Gud har gitt «frihetens fullkomne lov" (Jak 1:25), og denne informasjonen gir dem "alt som tjener til liv og gudsfrykt" (2 Pet. 1:3). Stated en annen måte, "møblerer oss til all god gjerning" den ferdige nye testamente (2 Tim. 3:16-17). Dermed nye testamente kristne (de som er en del av Kristi kirke) utelukkende stole på denne "formen for undervisning" (Rom 6:17) for "mønster" (2 Tim. 1:13) de trenger for å tjene og tilbe Gud "i sannhet" (Joh 4:24). Falske kirker stoler på trosbekjennelser, informasjon fra deres "kirke hovedkvarteret," kirke manualer, etc.

Apg 2:42 refererer også til "brøt brødet" (dvs. Herrens nattverd. Den greske teksten bokstavelig sier "brøt brødet"). Denne uttalelsen forteller oss det første århundret kristne deltok i Herrens nattverd på en "stedfast" basis. Andre passasjer forsterke det faktum at medlemmene av Jesu kirke tok Herrens nattverd på jevnlig basis. For eksempel, talte Paulus til det korintiske forsamlinger i 1. Kor. 16:02. Korinterne var møtet hver søndag (dette punktet er uttrykt veldig bra i NASB) og korinterne var bringe elementene for Herrens nattverd til sine ukentlige samlinger (1 Kor. 11:20). Selv om elementene for Herrens nattverd ble misbrukt, visste korinterne de skulle bringe elementene for Herrens nattverd hver søndag. Dette var praksis for Korint og alle de andre menigheter som praktiserte nytestamentlig kristendom (1 Kor. 4:17).

I Apg 20 leser vi om en tid da Paul var med noen medkristne og denne gruppen faktisk ventet på den "første dag i uken" (Apg 20:06), søndag, så Herrens nattverd kunne observeres (Apg 20:07). Selv om Paulus hadde dårlig tid (Apg 20:16), ventet han sju dager slik at han kunne møte med andre kristne på den "første dag i uken" (Apg 20:6) og ta del i Herrens nattverd (nattverden) . Denne informasjonen tilsvarer perfekt med 02:42 Lover, en tekst som sier de første kristne "holdt urokkelig fast ved brødsbrytelsen." Medlemmene av Jesu kirke tar del i Herrens nattverd hver søndag. I kirkene bygd av menn, kan folk ta del i Herrens nattverd en gang i året, to ganger i året, hvert kvartal, eller en gang i måneden.

Hvis tilbedere har nattverden sjeldnere enn en gang i uken, de "ta bort" en del av det Gud ment for tilbedelse og dermed endre Guds guddommelige mønster (sammenlign Åp 22:19). Hvis folk gir nattverden mer enn en gang i uken, de "legger til" Guds

guddommelige mønster og er også skyldig i synd (sammenlign Åp 22:18). Hvis folk ikke har søndag, den "første dag i uken," som deres spesielle dag å ære Gud i tilbedelse (1 Kor. 16:02), de også unnlater å følge del av Det nye testamente mønsteret og er dermed ikke en del av Det nye testamente kirken.

I tillegg til å identifisere de nytestamentlige menighet gjennom sitt mønster for konvertering, slik at folk blir medlemmer av denne kirken, streng overholdelse av Skriften, og ha nattverd hver uke, kan det Nye testamente kirken bli identifisert av sin lære på gi. Mange religiøse grupper appell til ikke-kristne for midler eller engasjere de i ting som bake salg og bilvask. Den første århundre kristne, som var medlemmer av Det nye testamente kirken, "tok ingenting fra hedningene" (de ufrelste, 3 Joh. 7). I dag medlemmer av Det nye testamente kirken fremdeles oppfyller alle sine økonomiske forpliktelser gjennom fri vilje bidrag fra medlemmer, nytestamentlig kristne ikke vil eller forventer ikke-medlemmer til å bidra noe til Herrens verk.

Kristi kirke kan også bli identifisert av hvor mye penger som folk gir. Mange religiøse grupper fortelle sine medlemmer til "tiende" (gir 10% av inntekten). Hvis en religiøs gruppe lærer tiende, er dette et sikkert tegn på at det er en falsk kirke. Tiende er en del av Det gamle testamente lov som ble gitt til det hebraiske nasjonen. Det gamle testamente loven inneholdt ulike regler om å gi, holde sabbaten, dyreoffer, spesielt prester, etc., og denne loven var i kraft for ca 1500 år. Etter at Jesus kom til verden Han sa Hans død ville få til en ny pakt (Luk 22:20) og dette skjedde. Jesus tok bort hele det gamle testamentet systemet ved å dø på korset (Rom 10:04 og sammenlign Heb. 8:5-13). Hvis folk prøver å binde noen del av Det gamle testamente loven på folk, og fortelle folk til å "tienden" er ett eksempel på dette, sier Bibelen folk er "falt fra nåden" og er "skilt fra Kristus" (Gal. 5: 4, ASV).

I stedet for tiende, medlemmer av Det nye testamente kirken ta en personlig avgjørelse på hvor mye å gi. Faktisk er det kirken som tilhører Kristus styrt av to grunnleggende regler når det gjelder å gi: (1) Give "muntert" og (2) gir som vi har vært "blomstret" (1 Kor 16:02, 2 Kor. . 9:7). Siden Det nye testamente sier gir som vi har vært blomstret, noen kirke som forteller folk til å "gi tiende" (gir 10%) er en falsk kirke. De som spør eller forteller folk å gi tiende underviser et "annet evangelium" (Gal. 1:6-9). Denne feilen er så alvorlig at Paulus sier de som prøver å binde en del av Det gamle testamente loven om mennesker er som en kvinne som er gift med to menn på samme tid (Rom 7:1-4).

Nye Testamentet kristne vet og lærer at Jesus «spikret den gamle loven til korset» (Kol 2:14) og fjerning av gamle testamente loven inkluderer eliminering av de ti bud. Ting som mord, tyveri og utroskap er fortsatt feil (Rom 13:09), men disse handlingene er gale fordi de er forbudt av nye testamente. Folk kan "lære" fra Det gamle testamente (Rom 15,4), men det Nye Testamentet er loven alle er under nå. Falske grupper ofte ikke klarer å skille mellom den gamle og Det nye testamente (lærer de at de ti bud er fortsatt bindende, folk trenger å gi tiende, er det fortsatt behov for å holde sabbaten, etc.), men disse tingene er ikke lært av nye testamente kristne. Medlemmer av Det nye testamente kirken vite forskjellen mellom Det gamle testamente og Det nye testamente.

Fordi medlemmene av Det nye testamente kirken riktig skille Det gamle testamente fra Det nye testamente, oppfyller de med Guds vilje i det musikalske området. Under Det gamle testamente system av tilbedelse, brukte folk instrumental musikk (Sal 150;. 2 Krøn 29:25). Under Det nye testamente system av tilbedelse, er folk spesielt bedt om å

"synge" (Ef 5:19; Kol 3:16) og dette er det Nye Testamentet kristne gjør. Hvis det Nye Testamentet sa "lage musikk," vi ville være autorisert til å lage musikk noen måte vi velger. Siden Gud har spesielt sa de som lever under det Nye Testamentet er å lage musikk ved å synge (sammenlign Hebr. 13:15), dette er hva hans folk gjør, og dette er en annen kjennetegn på Kristi kirke. Hvis vi synge og spille i tilbedelse, legger vi til Guds veiledning. Legge instrumental musikk for å tilbe er et eksempel på "vil-tilbedelse» (Kol 2:23), og går "utover det som er skrevet" (1 Kor. 4:6).

Kirkekor er et annet eksempel på Bibelen sier at kristne er å «synge til hverandre" "som går utover hva det er skrevet." (Ef 5:19; Kol 3:16), men noen bruker kirkekor "fordi de liker . dem "Tilbedelse handler ikke om hva vi liker, det er om å følge Guds mønster (sammenlign Joh 4:24 der Jesus sa vi." må tilbe i sannhet "). Hvis vi ikke gjør ting på den måten Gud har beskrevet, går vi utover det som er skrevet (1 Kor. 4:6), vi "ikke lenger blir i Kristi lære," og vi "har ikke Gud" (2 Joh . 9).

Fagene til frelse og tilbedelse er svært nyttig i å skille nytestamentlige menighet fra falske grupper, men disse er ikke de eneste måtene å anerkjenne Jesu sanne kirke. Vi kan også bestemme hvilken kirke som virkelig følger Guds mønster ved å studere hva Bibelen sier om kirken organisasjon. Hver organisasjon har noen form for struktur, inkludert et hovedkvarter eller hovedkontor, og dette er også sant for de nytestamentlige menighet. Jesus er hodet for menigheten sin og han bor i himmelen (Apg 1:11). Jesu himmelske enthronement (Apg 2:30) forteller oss at "hovedkvarter" for Det nye testamente kirken er i himmelen. Stated en annen måte, har Jesu kirke ingen jordiske hovedkvarter, falske kirker, men ofte har en jordisk hovedkvarter. Jesu kirke er også autonome (selvstyrte).

Som illustrert av Apostlenes gjerninger 14:23 og Phil. 01:01, hver menighet Herrens kirke er å ha lokale ledere kjent som "eldste" (disse mennene er også referert til som biskoper, prester, pastorer, tilsynsmenn, beskriver hyrder. Hver av disse ordene et annet aspekt av en eldre arbeid). Paulus beskrev de kvalifikasjoner for disse mennene i 1 Tim. 3:1-5 og han sa eldste "ta vare på" (de er herskere for og i) en lokal menighet (1 Tim. 3:5). Titus referert til "eldste" i Tit. 1:5 og da beskrevet dem som "biskoper" i Tit. 01:07.

Vi leser av eldste i Judea (Apg 11:29-30), Sør-Galatia (Apg 14:23), Jerusalem (Apg 15:06), Efesos (Apg 20:17), og Lilleasia (1 Pet. 05:01). Det er underforstått referanser til dem i 1. Tess. 05:12 og Hebr. 13:17. I Tit. 01:05 lærer vi at eldste var behov i løpet av øya Kreta ("hver by").

Selv om Guds mønster for menighetens ledelse ikke går utover den lokale menighet, en høy andel av religiøse grupper har et lederskap struktur som går utenfor den lokale menigheten (religiøse grupper har en "kirke hovedkvarter" i en velkjent by eller et annet land, eller det er noen form for regionale, nasjonale eller globale bord). Selv om disse ordningene er felles, de er i strid med Guds mønster. Kirkens organisasjon er bare én måte å skille Kristi kirke fra imitasjoner bygget av menn.

Jesus er hodet for menigheten, eldste er de lokale lederne, og Jesu kirke har spesielle tjenere kjent som "diakoner" (Fil. 1:1). Kirken Kristi har også menn som fungerer som forkynnere. Paul og Timoteus var to første århundre statsråder og disse mennene er referert til som "tjenere" i Phil. 01:01. I motsetning til kirker bygget av menn der forkynnere er lederne og ofte de viktigste menneskene i menigheten, sier Bibelen forkynnerne i Kristi kirke er tjenere. De øvrige medlemmene i Jesu kirke i Det nye

testamente er ganske enkelt kalt "helgener."

Det nye testamente mønsteret for kirkens organisering er beskrevet i foregående avsnitt står i sterk kontrast til "presteskapet-legfolk" system finnes i mange kirkesamfunn. Faktisk, i mange menneskeskapte kirkene det må være en "offisiell person" å døpe folk eller hjelpe med tilbedelse. Guds mønster for kristendommen sier at alle de frelste er "prester" (1 Pet. 2:05, 9). I stedet for å dele mennesker inn i "prester og legfolk," Jesus sa "alle er brødre" (Matt 23:08). Paul illustrert dette ved å merke hvordan flere av Corinthians hjalp i og med tilbedelse (1 Kor. 14:26). Korinterne kjente deres tilbedelse ikke trenger å bli utført av en spesiell prest eller noen form for "hellig person" fordi alle kristne er "prester" (Åp. 01:06; 5:10), og alle kristne anses å være " hellige "(1 Pet. 1:15).

Den eneste begrensningen når det gjelder å ha en ledende rolle i gudstjenesten er en persons kjønn. Stated en annen måte, ikke kvinner lov til å ta en ledende rolle i menigheten hvis menn er til stede (1 Kor. 14:34-35 og sammenligne 1 Tim. 2:8-13). I Kristi menighet, kan kristne mannlige hjelp med lovsang, undervise eller forkynne. Kirker som har kvinner predikanter er mest definitivt piratkopiert kirker fordi de bryter med hva Paulus sier i 1. Kor. 14:34-35 og 1 Tim. 2:8-13. Gud har gitt et "mønster" for nytestamentlige menighet (2 Tim. 1:13), og alle trenger å bruke dette mønsteret til å identifisere og arbeide med "Kristi menighet" i lokalsamfunnet.

Har vi funnet og vi er en del av en kirke bygd av Kristus? Hvis "Kristi menighet" (Rom 16:16) finnes ikke i vårt samfunn, kan vi starte en og praksis nytestamentlig kristendom (dvs. gjøre ting akkurat som det nye testamente beskriver). Vi kan starte en menighet i vårt hjem (1 Kor 16:19;. Kol 4:15; Phile to.) Eller bruke en leid plass til å starte "tilbe i ånd og sannhet" (Joh 4:24). Vi absolutt ikke ønsker å være en del av den falske grupper som «la Guds bud, og holder fast tradisjonen med menn" (Mark 7:8). Husk, "Alle menigheter hilser dere" (Rom 16:16).